

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.8.2011
KOM(2011) 516 wersja ostateczna

2011/0223 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające
wspólnotowy kodeks wizowy (kodeks wizowy)**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks wizowy¹ weszło w życie w dniu 5 kwietnia 2010 r. Zgodnie z art. 51 kodeksu wizowego instrukcje operacyjne dotyczące stosowania w praktyce przepisów rozporządzenia zostały określone w decyzji Komisji ustanawiającej podręcznik do rozpatrywania wniosków wizowych i zmieniania wydanych wiz, przyjętej w dniu 19 marca 2010 r.²

Podczas opracowywania podręcznika zaobserwowano, że sformułowanie art. 3 ust. 5 lit. b) i c) było niejasne:

- a) w art. 3 ust. 5 lit. b) dotyczącym zwolnienia z wymogu posiadania wizy lotniskowej obywateli państw trzecich posiadających dokumenty pobytowe wydane przez określone państwa nie uwzględniono odniesienia do państw członkowskich Unii Europejskiej, które nie uczestniczą w przyjmowaniu niniejszego rozporządzenia i państw członkowskich Unii Europejskiej, które nie stosują jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen (obecnie Bułgaria, Irlandia, Cypr, Rumunia i Zjednoczone Królestwo);
- b) w art. 3 ust. 5 lit. c) dotyczącym zwolnienia z wymogu posiadania wizy lotniskowej osób posiadających ważne wizy wydane przez określone państwa, nie uwzględniono odniesienia do państw członkowskich Unii Europejskiej, które nie uczestniczą w przyjmowaniu niniejszego rozporządzenia i państw członkowskich Unii Europejskiej, które nie stosują jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen (obecnie Bułgaria, Irlandia, Cypr, Rumunia i Zjednoczone Królestwo);
- c) ponadto podczas opracowywania podręcznika zauważono, że obecne brzmienie art. 3 ust. 5 lit. c) można interpretować na dwa sposoby, dlatego należy wyjaśnić, że osoby posiadające wizy wydane przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, które nie uczestniczą w przyjmowaniu niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie Unii Europejskiej, które nie stosują jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen oraz przez niektóre państwa trzecie, są zwolnieni z wymogu posiadania wizy lotniskowej podczas podróży do państwa wydającego wizę lub do dowolnego innego państwa trzeciego oraz podczas powrotu z państwa wydającego po wykorzystaniu wizy (lecz nie podczas powrotu z dowolnego innego państwa trzeciego);
- d) odniesienie do państw będących stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym jest zbędne, ponieważ dotyczy to państw członkowskich uwzględnionych w art. 3 ust. 5 lit. a) lub państw stowarzyszonych, do których art. 3 ust. 5 lit. a) stosuje się na podstawie odnośnej umowy o stowarzyszeniu lub protokołu.

Do kwietnia 2010 r. przepisy dotyczące państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi posiadania wizy lotniskowej, były określone we wspólnych instrukcjach konsularnych i wspólnym

¹ Dz.U. L 243 z 15.9.2009.

² C(2010) 1620 wersja ostateczna

działaniu 96/197/WSiSW³. Przepisy te obowiązywały w odniesieniu do wszystkich osób posiadających dane obywatelstwo, chyba że osoby te posiadały dokument pobytowy wydany przez Irlandię, Zjednoczone Królestwo lub niektóre państwa trzecie (Kanadę, Stany Zjednoczone, Japonię itp.), ponieważ zakładano, że takie osoby nie stanowią dla państw Schengen zagrożenia nielegalną imigracją.

W 2008 r. niektóre państwa członkowskie podjęły inicjatywę mającą na celu zmianę załącznika 3 do wspólnych instrukcji konsularnych, aby wprowadzić przepis stanowiący, że z tego samego względu również posiadacze wiz wydanych przez niektóre państwa trzecie powinni być zwolnieni z obowiązku posiadania wizy tranzytowej w przypadku podróży osoby posiadającej wizę do państwa trzeciego (lub Irlandii bądź Zjednoczonego Królestwa), które wydało wizę, bądź do dowolnego innego państwa trzeciego. Podobnie osoby te byłyby zwolnione z obowiązku posiadania wizy lotniskowej podczas powrotu z państwa trzeciego wydającego wizę po jej wykorzystaniu. Osoba ta nie byłaby zwolniona z tego obowiązku podczas powrotu z innego państwa trzeciego niż państwo wydające wizę, ponieważ ze względu na fakt, że nie posiada ona już ważnej wizy jednego z państw, o których mowa w art. 3 ust. 5 lit. c), nie można zakładać, że osoba ta nie stanowi dla państw Schengen zagrożenia nielegalną imigracją.

Przepisy te miały zostać przyjęte w kodeksie wizowym, jednak najważniejsze słowa zostały pominięte w art. 3 ust. 5 lit. b) i c), na skutek czego sytuacja prawna jest niejasna.

Podczas opracowywania podręcznika rozważano możliwość rozwiązania tego problemu przy pomocy wytycznych wyrażających tę intencję. Ponieważ podręcznik nie może nakładać na państwa członkowskie prawnie wiążących zobowiązań, w celu wprowadzenia pewności prawnej i zharmonizowanego stosowania tych zasad konieczna jest zmiana kodeksu wizowego. Takie wyjaśnienie ma praktyczne znaczenie dla indywidualnych podróżnych i przedsiębiorstw lotniczych.

Wniosek ogranicza się do technicznej zmiany stanowiącej objaśnienie istniejącego tekstu.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENY SKUTKÓW

Dwa aspekty uwzględnione we wniosku zostały omówione przez Komitet ds. Wiz i Grupę Roboczą ds. Wiz, a państwa członkowskie poparły inicjatywę Komisji dotyczącą zmiany kodeksu wizowego w ograniczonym zakresie.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Artykuł 3 ust. 5 lit. b) i c) kodeksu wizowego należy zmienić, aby wyjaśnić, że:

- obywatele państw trzecich posiadający ważną wizę lub dokument pobytowy wydany przez państwo członkowskie nie stosujące w pełni wspólnej polityki wizowej są objęci zwolnieniem z obowiązku posiadania wizy lotniskowej;
- zwolnienie z obowiązku posiadania wizy lotniskowej dotyczy osób posiadających ważną wizę podczas podróży do państwa trzeciego, które wydało wizę, do dowolnego innego państwa trzeciego, jak również podczas powrotu z państwa trzeciego, które wydało wizę, po jej wykorzystaniu.

³ Dz.U. L 63 z 13.3.1996, s. 8.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks wizowy (kodeks wizowy)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konieczne jest wyjaśnienie przepisów dotyczących tranzytu przez międzynarodową strefę portów lotniczych w celu zagwarantowania pewności prawnej i przejrzystości.
- (2) Obywatele państw trzecich, którzy podlegają obowiązkowi posiadania wizy lotniskowej zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 i którzy posiadają ważną wizę wydaną przez państwo członkowskie, Kanadę, Japonię lub Stany Zjednoczone Ameryki, bądź którzy posiadają ważny dokument pobytowy wydany przez państwo członkowskie, Andorę, Kanadę, Japonię, San Marino lub Stany Zjednoczone Ameryki, są zwolnieni z wymogu posiadania wizy lotniskowej. Należy wyjaśnić, że zwolnienie to dotyczy również posiadaczy ważnych wiz lub dokumentów pobytowych wydanych przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, które nie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, które nie stosują jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen.
- (3) Jeżeli chodzi o osoby posiadające ważną wizę, zwolnienie powinno obowiązywać jedynie podczas podróży do państwa wydającego lub dowolnego innego państwa trzeciego oraz podczas powrotu z państwa wydającego po wykorzystaniu wizy.
- (4) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁴, które wchodzi w zakres obszaru, o którym

⁴ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy⁵.

- (5) W odniesieniu do Szwajcarii, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁶, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁷.
- (6) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁸.
- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego Protokołu w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia Dania podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji do swojego prawa krajowego.
- (8) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym nie uczestniczy Zjednoczone Królestwo, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁹; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (9) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym nie uczestniczy Irlandia, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen¹⁰; Irlandia nie uczestniczy zatem w jego przyjęciu, nie jest nim związana ani nie podlega jego stosowaniu.
- (10) W odniesieniu do Cypru, niniejsze rozporządzenie stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób związany z tym dorobkiem, w rozumieniu art. 3 ust. 2 aktu przystąpienia z 2003 r.
- (11) Niniejsze rozporządzenie stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób związany z tym dorobkiem, w rozumieniu art. 4 ust. 2 aktu przystąpienia z 2005 r.

⁵ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁶ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁷ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

⁸ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

⁹ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

¹⁰ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 3 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

- „b) obywatele państw trzecich posiadający ważny dokument pobytowy wydany przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, które nie uczestniczy w przyjmowaniu niniejszego rozporządzenia, lub przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, które nie stosuje jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen, lub posiadający jeden z ważnych dokumentów pobytowych wyszczególnionych w załączniku V wydany przez Andorę, Kanadę, Japonię, San Marino lub Stany Zjednoczone Ameryki, gwarantujący nieograniczone prawo readmisji ich posiadacza;
- c) obywatele państw trzecich, posiadający wizę ważną w państwie członkowskim Unii Europejskiej, które nie uczestniczy w przyjmowaniu niniejszego rozporządzenia, lub w państwie członkowskim Unii Europejskiej, które nie stosuje jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen, w Kanadzie, Japonii lub Stanach Zjednoczonych Ameryki, podczas podróży do państwa wydającego lub dowolnego innego państwa trzeciego, bądź podczas powrotu z państwa wydającego po wykorzystaniu wizy;”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [dwudziestego] dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący